

© iguana teatre

la rara anatomia dels centaures

de Miquel Àngel Riera

dramatúrgia i direcció Pere Fullana

Iguana Teatre

Teatre Lliure Gràcia – del 15 al 18 de novembre

La rara anatomia dels centaures

de **Miquel Àngel Riera** dramaturgia i direcció **Pere Fullana**
Iguana Teatre

intèrprets

Sergi Baos / Maria Bauçà / Aina Calpe / Antònia 'Nies' Jaume / Carles Molinet

escenografia **Jordi Banal** / il·luminació **Toni Gómez** / vestuari **Antònia Fuster**
/audiovisuals **Nofre Moyà** / vídeo **Joan Serrano** / música original **Miquel Àngel Aguiló** / coreografia **Mabel Ribas**

ajudant de direcció **Santi Celaya** / assessor de moviment **Norman Taylor** /
assessorament lingüístic **Carme Planells** / tècnic audiovisual i de so **Juanro Campos** / tècnic de llums **Pep Toni Bassa** / producció executiva **Jordi Banal**

i els equips del **Teatre Lliure**

coproducció **Iguana Teatre, Teatre Principal de Palma, CAER - Centre d'Arts Escèniques de Reus, CAET - Centre d'Arts Escèniques de Terrassa i EL CANAL Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona**

espectacle en català

durada aproximada **1h. 10' sense pausa**

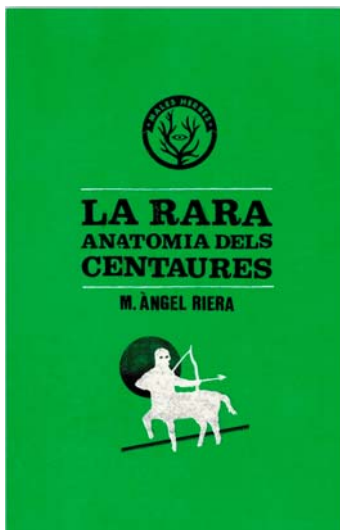
el 16/11 col·loqui amb la companyia després de la funció

sala adaptada / sistema d'anell magnètic per a persones amb discapacitat auditiva

horaris dijous i divendres a les 20:30h.
 dissabte a les 21h.
 diumenge a les 18h.

preus 28€/ 23,55€ amb descompte

Cinc veus, cinc presències, cinc actors en un espai de trànsit, potser entre la realitat i la ficció, entre la mar i la terra, entre la vigília i el somni, ens representen i enllacen amb senzillesa, com si fossin moviments diversos d'un quartet de corda, sis contes de l'escriptor Miquel Àngel Riera: els darrers pensaments d'un afusellat a la Guerra Civil, la recerca tràgica d'un centaure en un bosc de castanyers per part de dues parelles, una història d'amor trista i profunda d'un ésser molt especial, la culminació de totes les esperances d'un homenet ridícul en un futur que s'endevina pròxim, el relat d'una cacera accidentada i l'emotiva reconstrucció d'una llar desapareguda. Els contes de Riera s'estenen des de l'humor més sarcàstic a la fantasia més boja, passant per la ciència ficció, el relat expressionista o el melodrama. Capturen instants de vida, retalls d'històries que pertanyen a existències que podem imaginar extenses i interessants, entre les quals hi flueix el torrent poètic d'un escriptor únic.

La rara anatomia dels centaures és un recull de catorze contes escrits entre 1974 i 1977, en què l'autor pretén analitzar la realitat humana, a mig camí entre l'animal i l'àngel. Riera basteix les seves narracions, amb plantejaments i amb tempos molt diferents, partint d'una prosa que oscil·la entre el realisme i un univers de fantasia, sempre conduïda per una veu poètica.

El muntatge que presentem, d'**Iguana Teatre**, es va estrenar el 7 de abril del 2011 al Teatre Principal de Palma (Illes Balears).

El dimarts 11 de desembre, a la Llibreria Documenta de Barcelona (C/ Cardenal Casañas, 4), l'**Editorial Males Herbes** presentarà la reedició d'aquest recull de relats, acompanyada per l'escriptor Vicenç Llorca, especialista en l'obra de Miquel Àngel Riera

més informació <http://editorialmalesherbes.com>

Miquel Àngel Riera i el teatre

El compromís de Miquel Àngel Riera amb el món cultural i la relació personal que uneix l'autor amb Pere Fullana, director artístic del projecte que es proposa, fan que, als anys 90, durant el procés de creació del projecte Teatre del Mar que culminà l'any 93, Riera —entre d'altres figures i entitats— mostrà el seu interès i suport perquè el projecte sortís endavant, convertint-se en Patró de la Fundació Teatre del Mar. El seu suport quedà reflectit en forma de text a través d'aquestes paraules:

“Ple d'esperança i d'admiració davant el projecte de dotar a les Balears del Teatre del Mar, em dóna el major goig donar-li el meu sincer i entusiàstic suport” (Miquel Àngel Riera, al llibre 1993-2003, 10 anys Teatre del Mar)

L'any 1998, el Teatre del Mar ret homenatge a la figura de Miquel Àngel Riera amb unes lectures dramatitzades de tres dels seus contes: *Sortint amb la dona*, *La declaració* i *Morir a ca seva*, dirigides per Pere Fullana, a càrrec de Joan M. Melis, Maruja Alfaro i Carles Molinet, amb la presència de la família del ja desaparegut autor.

la crítica ha dit:

“Una mena d’indret màgic, com de trànsit cap a qualsevol lloc real o irreal, allà on tot és creïble, on tot encaixa, i no precisament per ser un espai neutre, sinó perquè esdevé del tot acollidor. Un marc preciós, acaronat i matisat per l’excel·lent feina d’il·luminació de Toni Gómez. El conjunt esdevingué molt equilibrat, àgil i lleuger. Et manté alerta amb els constants canvis de registre dels intèrprets, distret amb els ritmes alterns que defineixen cada capítol o que fins i tot es combinen, i encisats amb la hipnòtica atmosfera que embolcalla tota la funció.”

Javier Matesanz (**Diari de Balears**)

“Una vegada més, Iguana se l’ha jugat, amb aquesta inquietud irrenunciable que la caracteritza, i cal saludar tant la seva valentia com la qualitat aclaparadora dels cinc intèrprets. Ple el dijous a la Sala Gran del Principal, amb la presència sobre l’escenari de la vídua de l’autor, Roser Vallès.”

Francesc M. Rotger (**Diario de Mallorca**)

“L’obra apunta una mica més amunt del que és habitual i és segur que no els ferirà el peu: bona direcció, bona punteria, certament. Opta per obrir les portes dels compartiments estancs que se suposa que són els diversos contes i els va entremaliejant amb una dosi més d’intel·ligència i habilitat. Aquesta és la sensació que em provocà: moltes ganes de tornar-la a veure.”

J.A. Mendiola (**Diari de Balears**)

“No compta l’anècdota ni l’humanisme sinó la traducció visual, l’escenografia aquí esplèndidament manejada gràcies al treball luminotècnic i les pinzellades de multimèdia. Treball brillant i madur. Humor negre, versatilitat actoral, pseudo-ingenuïtat i sobretot mitologia, encara que laica i desconcertant.”

Emili Gené (**Última Hora**)

“El director Pere Fullana que ha sabut exprimir i engirgolar magistralment tot el sarcasme, la ironia, l’estil i el melodrama de Riera. Hi localitzam, al cos, sis històries disperses que t’arrenquen somriures d’allò que és mordaç i et fan apartar la vista d’allò que és banal. I finalment, a les extremitats inferiors, les que aguanten la bèstia: cinc actors que saben estar el seu lloc, aparèixer quan toca i eixelebrar-se quan el text ho mana.”

Núria Martí (**@lanunnu**)

Miquel Àngel Riera

(Manacor, 1930 - Palma, 1996)

Nascut en el si d'una família acomodada. Tot i que els pares tenen una certa inclinació a la música i un avantpassat havia estat un conegut glosador manacorí, cap dels seus avantpassats no té estudis superiors.

En plena infantesa viu la Guerra Civil, que és especialment cruenta a la comarca de Manacor. Estudia el batxillerat al Col·legi Ramon Llull de Manacor, tot patint les mancances del sistema educatiu dels primers anys del franquisme. A poc a poc, va descobrint pel seu compte la passió per la

literatura, que pot compartir amb altres joves manacorins, com Jaume Vidal Alcover o Guillem d'Efak.

Acabat el batxillerat, Miquel Àngel Riera comença els estudis de Dret com a alumne lliure a la Universitat de Barcelona (1947), carrera que després continuarà a Granada i a Salamanca. Cap al 1948, amb motiu d'un viatge a Barcelona, llegeix per primera vegada el *Romancero gitano* i el *Libro de poemas*, de Federico García Lorca, que l'impressionen. Posteriorment, coneix l'obra de Vicente Aleixandre i de Pedro Salinas, poetes que l'influiran profundament. Com en altres poetes mallorquins de la postguerra, la Generació del 27 marca els inicis de la seva producció poètica.

Publica alguns poemes en castellà a un setmanari local. Fruit de les lectures d'aquests anys són cinc llibres inèdits en castellà (*Horas en blanco*, *Las sandalias de Atenea*, *Amigo lejano*, *Por el frontis del ocaso en el monte* i *Inventario previo*) a partir dels quals elabora una selecció titulada *El ángel y otros indicios*, que tampoc no s'arriba a editar. Igualment, en aquesta època escriu un poemari en català, *Bolles de fang*, que tampoc no veu la llum. Algunes de les seves poesies apareixen a la revista *Poesía Nueva* i a l'*Antología Poética 1952* de la revista *Rumbos*. També un dels seus reculls queda entre els finalistes del prestigiós premi Adonais.

El 1957 comença un poemari en català, *Poemes a Nai*, que no surt fins al 1965. Això no obstant, causa un fort impacte en el món literari mallorquí. Segueixen uns anys de silenci fins al 1969, dedicats sobretot a les feines professionals com a gestor administratiu.

Entre 1969 i 1970 escriu el poemari *Biografia*, que no es publica fins al 1974, després d'ésser sotmès a una intensa reelaboració. Amb *Biografia* s'inicia una nova etapa en la poesia de Riera, caracteritzada per un llenguatge més directe i allunyat de la sumptuositat i l'onirisme inicials, apresos d'Aleixandre. El segueixen dos llibres escrits pràcticament a continuació de *Biografia: La bellesa de l'home* (redactat entre 1971 i 1972, premi Joan Alcover 1974, publicat el 1979) i *Paràbola i clam de la cosa humana* (escrit en 1973 i editat en 1974). També edita *Poemes de l'enyorament* (1972), unes versions en català de poemes de Rafael Alberti. L'any 1971, sota el patrocini de la Caixa de Balears, crea la col·lecció de poesia El Turó i el 1979 promou la col·lecció Tià de Sa Real, llibres que dirigeix fins a la mort.

Paral·lelament als dos últims poemaris esmentats, Miquel Àngel Riera comença a conrear la novel·lística. El 1971 redacta *Fuita i martiri de Sant Andreu Milà* (1973), la seva primera novel·la, i dos anys més tard acaba *Morir quan cal* (1974; premis Sant Jordi 1973 i de la Crítica de Serra d'Or 1975). Els inicis dels anys 70 representen el seu relançament com a escriptor més enllà de l'àmbit estrictament mallorquí. Després d'aquestes novel·les apareixen *L'endemà de mai* (1978; Premi Nacional de la Crítica de Narrativa Catalana 1979) i *Panorama amb dona* (1983; premi de la Crítica de Serra d'Or 1984). Totes quatre formen un cicle, no sols per la imbricació dels personatges i dels esdeveniments o pel rerefons de la Guerra Civil, sinó pel fet d'ésser una meditació entorn de l'ésser humà en una situació límit. A aquestes novel·les cal afegir el volum de relats titulat *La rara anatomia dels centaures* (1979). Els anys 80 i 90 suposen la consolidació de la seva feina com a escriptor. Publica els poemaris *Llibre de benaventurances* (1980) i *El pis de la badia* (1992), les novel·les *Els déus inaccessibles* (1987, Premi Nacional de Literatura Catalana 1986) i *Illa Flaubert* (1990; premis Josep Pla 1990, Ciutat de Barcelona, Joan Crexells i de la Crítica) i el recull de contes *Crònica lasciva d'una decadència* (1995). També el 1985 es recullen els seus llibres de poemes publicats fins aleshores al volum *Tots els poemes* (1967-1981). La majoria de les seves novel·les i llibres de relats són traduïts al castellà i algunes al txec, a l'alemany, al rus i a l'anglès. També comencen a aparèixer estudis aprofundits sobre els seus llibres. Aleshores rep reconeixements públics, com la nominació pel PEN Club a la candidatura al Premi Nobel (1987) i la Creu de Sant Jordi (1989).

Quan es troba en la plenitud de la seva dedicació a la literatura, el 20 de juliol de 1996, Miquel Àngel Riera mor en una clínica de Palma a causa d'un càncer detectat just dos mesos abans.

més informació

<http://www.escriptors.cat/autors/rierama/obra.php>

<http://www.youtube.com/watch?v=uZwBTX9qY3c>

el director

Pere Fullana

Autor i director d'escena, es forma acadèmicament l'Institut del Teatre, a la Universitat Autònoma de Barcelona i a l'École International de Théâtre Jacques Lecoq a París.

L'any 1985 comença la seva carrera en la direcció escènica amb més de 40 obres teatrals. Actualment compagina la direcció teatral amb la traducció, l'adaptació i la dramaturgia, amb *Leonci i Lena*, *Mesura per Mesura*, *Una nit al racó de Plaça*, *Twist and Txèkhov* *Memòria d'en Julià*, *Feroe*, *La Mort de Vassili Karkov*, *Seqüències 4 ficcions d'avui*, *Ubú*

Rei, *Macbeth*, *El Malalt imaginari*, *Melodies de Brouvell*, *La rara anatomia dels centaures* entre d'altres muntatges.

És membre fundador de les companyies Iguana Teatre (1985), L'Ombra del Cranc (1998) i Teatre de la Sargantana (1995). Ha estat docent en diferents cursos especialitzats i, actualment, és el director de l'ESADIB (Escola Superior d'Art Dramàtic) de les Illes Balears.

els intèrprets

Sergi Baos

(Palma, 1976)

Llicenciat en Filologia Hispànica per la Universitat de les Illes Balears. Ha fet estudis musicals: solfeig i piano (grau elemental i fins a 7è de piano) al Conservatori de les Illes Balears. Ha seguit cursos de dramatització, improvisació, clown i bufó, i de màscara neutra.

En **teatre** ha treballat d'actor amb la companyia Iguana Teatre, dirigit per Pere Fullana, en els espectacles *Històries de la botiga encantada*, *L'experiència Verne*, *El malalt imaginari*, *Feroe* i *La rara anatomia dels centaures*.

També ha estat sota les ordres de Xabi Uriz, als espectacles *Fum*, *L'estrany cas de Theo Winterbottom*, *Fotocòpies* i *Amb una petita ajuda dels amics*. Amb la companyia Produccions del Mar, ha treballat als espectacles *Seqüències*, *4 ficcions d'avui*, dirigida per Biel Jordà, Joan Carles Bellviure, Pere Fullana i Rafel Duran. *Camarada K* i *L'actor en desequilibri*, dirigits per Joan Carles Bellviure. Amb el director Biel Jordà, *La capsa de Mu* i *Cel·la 8*. També ha fet d'actor a les produccions de la Fundació Teatre Principal de Palma a *Siau Benvingut* i *Però com cony s'escriu Txèkhov*.

En **televisió** ha participat a les sèries de ficció *Laberint de passions*, *Ous amb caragols* i *Mossèn Capellà* per a IB3 televisió. Producció Boca-Boca i Nova Televisió. Ha estat guionista de la sèrie de ficció *Llàgrima de sang* i *Mossèn Capellà*, per a IB3 televisió. Producció Boca-Boca i Nova Televisió.

Maria Bauçà

Llicenciada en Art Dramàtic, especialitat d'interpretació textual, per l'escola superior d'Art dramàtic de les Illes Balears. Promoció 2006–2010. Ha seguit durant els anys 2003–2007 els estudis d'art dramàtic per a adults impartits a l'escola d'Arts escèniques del Teatre Sans, i ha fet cursos amb George Lafarriere, Maria Jesús de los Reyes

Manzano. Serge Wilfart i Marta González, i Mario Bolaños

En **teatre** ha format part del repartiment de *La visita*, de Joan Carles Bellviure; *De veïnat*, de Maria Bauçà, dir. Joan Fullana; *La pudor*, de Joan Fullana, dir. Pere Fullana; *El sopar*, de Joan Carles Bellviure; *Feliç aniversari*, de Mar Pla, dir. Josep Ramon Cerdà; *Mati*, dramaturgia i direcció Àlex Tejedor; *La rara anatomia dels centaures*, de M. A. Riera, dramaturgia i direcció Pere Fullana;

L'actor en desequilibri, dir. J. C. Bellviure; *La faula!*, dir. Pere Fullana; *Onatge*, dir. Joan Yago i *Xocolat*, cia. Disperses; *Vània*, d'Anton Txékhov, dir. Josep Ramón Cerdà, i *Criatures*, de Sergi Belbel, dir. Joan Pere Zuazaga.

En **televisió** ha participat a *L'anell* (Nova TV per a IB3TV); *Mossèn Capellà*, (Nova TV per a IB3TV); *Ca'n Bum* (Singular Audiovisuals i Veranda TV per a IB3TV). I en **cinema** ha treballat als curtsmetratges *La història del home que caminava hacia atrás*, de Laia Bosch, i *Monstruos*, de Ferran Bex, i al llargmetratge *L'amo de Son Quint*, de Singular Audiovisuals.

Aina Calpe

Llicenciada en Art Dramàtic, en l'especialitat d'interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona (2001-2005). Actualment, cursa la Llicenciatura d'Humanitats per la Universitat Oberta de Catalunya. Ha fet estudis musicals: 8 anys de solfeig i violí a l'Acadèmia Ireneu Segarra de Palma de Mallorca, i classes de cant líric amb la soprano Paula Nogueira. També ha estudiat dansa: titulació fins al Grade V de dansa clàssica aprovats oficialment per la Royal Academy of Dancing de Londres (RADA), i dansa contemporània, dansa jazz i dansa del ventre. El 2009 va rebre el Premi Actriu Revelació atorgat per la crítica de Barcelona

En **teatre** ha participat a *La rara anatomia dels centaures*, de M. A. Riera, dir. Pere Fullana, Iguana Teatre; *Nixon/Frost*, de Peter Morgan, dir. Àlex Rigola; *La disputa de l'ase*, d'A. Turmeda, dir. Albert Mestres; *Ulls de Bruixa*, de J. Solana, dir. Joan Solana; *Sabates de taló alt*, de M. Molins, dir. Albert Mestres; *Temps de mort*, de Joan Solana, i *La torna de la torna*, d'A. Boadella i Joglars, dir. Albert Boadella. També ha treballat en **cinema**, als llargmetratges *Caracremada*, de Lluís Galter i *La línia recta*, de José Maria de Orbe. I en **televisió** ha participat en la sèrie *Llàgrima de sang* (Boca-boca produccions, IB3 televisió).

Antònia 'Nies' Jaume

Llicenciada en periodisme per la UAB i Màster en creació i producció d'entreteniment audiovisual. Institut del Teatre i UAB, ha seguit cursos d'interpretació amb Manuel Carlos Lillo, Txiki Berraondo, Javier Daulte, Gabriela Izcovich, Alejandro Maci i Rafael Spregelburd, i d'escriptura

dramàtica amb Carles Batlle, José Sanchis Sinisterra i Sergi Belbel. Ha treballat també a la Fira de Tàrrrega, i ha estat ajudant de direcció de Magda Puyo, Ramon Simó i Antonio Calvo i Rafel Duran.

Com a actriu, en **teatre** ha format part, entre altres, del repartiment de *L'hort dels cirerers*, d'A. Txékhov, dir. Lluís Pasqual; *Fuera de Cuadro*, de Javier Daulte, dir. G. Izcovich i J. Daulte; *4 D Òptic*, de Javier Daulte; *Segones referències*, de Marc Rosich, dir. M. Rosich i Antonio Calvo. *No som beneit, és queestic enamorat*, de diversos autors, dramaturgia pròpia amb Albert Balasch, dir. Nora Navas; *Mort. de Dama*, de Llorenç Villalonga, dir. Rafel Duran; *La rara anatomia dels centaures*, de M. Àngel Riera, dir. Pere Fullana, Iguana Teatre; *Els no poden morir*, d'Oriol Vilanova, dir. Xavier Albertí, i *Estimat Comadira*. dir. Joan Ollé i Xavier Albertí.

En **cinema** ha participat en els films *Una carta para Evita*, d'Agustí Villaronga; *Germanes*, de Carol López, i *Lo bueno de llorar*, de Matias Bice. I en **televisió** ha col·laborat a les sèries *Un golpe de suerte* (Tele5); *Laberint de passions*, (IB e TV, direcció de Xavi Borrell, Pablo Guerrero i Humberto Miró).

Carles Molinet

Ha fet estudis d'interpretació a l'École Internationale de Théâtre Jacques Lecoq i a l'École de Théâtre Philippe Gaulier de Londres i de París, i un Postgrau en Gestió i Polítiques Culturals per la UIB. També ha seguit cursos de veu i cant, clown, màscara neutra. Ha estat professor del mòdul d'Indústries Culturals del Màster de Gestió Cultural de la Universitat de Barcelona, del Postgrau de Gestió i Polítiques Culturals, de l'Aula de Teatre de la UIB i de diversos cursos de formació actoral de la Fundació Teatre del Mar. És professor del Postgrau en Gestió escènica de l'Escola Superior d'Art Dramàtic de les Illes Balears i a la UIB.

Com a actor de **teatre** ha col·laborat amb Iguana Teatre, dirigit per Pere Fullana, als espectacles *La rara anatomia dels centaures*, *Ubú Rei*, *La mort de Vassili Karkov*, *El malalt imaginari*, *Macbeth*, *Memòria d'en Julià*, *Altres veus*, *Una nit al racó de plaça*, *Mesura per mesura*, *Twist & Txékhov*, *Sa varietat en sa locura*, *Rondaies*, *La importància de ser Frank*, *Històries de Sa Fira*, *Leonce i Lena*, *Oh! Vaudeville*, *Myotragus*, *Nit de Foc*, *Casament per força* i *Polypus Malignus*. També ha col·laborat en les produccions del Teatre Principal de Palma *Sopar de Noces* i *Mesura per mesura*, dirigits per Pere Fullana, i *Les alegres casades de Windsor*, dirigit per Pere Noguera.

En **televisió** ha participat a les sèries *Llàgrima de sang*, a *Los hombres de Paco*, *El Comisario*, *Laberint de passions* i *Suite Hotel*. Ha treballat en **cinema**, als curtmetratges *Inercia*, de Dani Arregui; *Mine*, de Christian Pfleger; *Bert*, de Lluís Casasayas, i *La Senyora*, de Jordi Cadena. Ha fet d'actor de doblatge en diverses sèries d'animació: *Fourfur*, *Spies*, *Corrector Hui* i *Carnaby Street* per a IB3.

Iguana Teatre

Companyia de teatre professional, productora i distribuïdora d'espectacles, constituïda l'any 1986 i que compta ja amb 27 anys de vida i experiència. Amb 35 espectacles estrenats i prop de 2000 funcions fetes. Iguana manté una línia de teatre de sala de repertori, de producció pròpia, un teatre d'autor, compromès, arriscat, innovador i una línia de teatre infantil, amb el nom de Teatre de la Sargantana. A més, no es pot oblidar la línia de teatre en espais no convencionals i esdeveniments, com l'espectacle *Nit de foc*, que es va estrenar el 1988 i ha estat vist per més de 600 mil espectadors.

En els darrers anys, la companyia ha apostat especialment per la projecció exterior i per projectes de coproducció que l'han portat a escenaris de tot l'Estat espanyol, i ha aconseguit un notable èxit de públic i crítica. A més a més, ha participat a les fires, mostres i festivals més importants del sector i ha obtingut diversos premis.

Iguana ha sovintejat escenaris barcelonins, l'any 2006 va obtenir una Menció Especial als Premis Ciutat de Barcelona per *La mort de Vassili Karkov*. La darrera presentació al Teatre Lliure va ser al Grec l'any 2001 amb *Memòria d'en Julià*.

Actualment, compta amb un espectacle d'adults en repertori, estrenat el desembre del 2011 al Teatre del Mar de Palma: *El Sopar*. Es tracta d'una coproducció d'Iguana Teatre i Produccions del Mar, dirigida per Joan Carles Bellviure, la qual convida als espectadors a convertir-se en part activa de l'autoria de l'obra. Aquest espectacle, a més, ha rebut diversos premis, com el premi de l'espectacle més votat a la Gira 2012 de la Coordinadora Estatal de las Salas Alternativas o el premi Jaume Damians de l'AETdM.

D'altra banda, cal afegir que Iguana Teatre va ser la companyia impulsora del projecte Teatre del Mar de Palma. Concertada amb les institucions culturals públiques locals, insulars i nacionals, totes elles entitats col·laboradores des de l'any 1989, ha aconseguit des d'aleshores combinar finançament públic i privat.

Iguana Teatre pertany al col·lectiu balear d'empreses productores de teatre i dansa associades a Illescena.

premis

Espectacle més votat de la Red Española de Teatros Alternativos per *El Sopar*, 2012.

Premis Jaume Damians de l'AETdM per l'espectacle *El Sopar* (2011) i per *Memòria d'en Julià* (2006)

Menció especial als Premis Ciutat de Barcelona 2006 en la categoria d'arts escèniques atorgats per l'Institut de Cultura de Barcelona amb *La mort de Vassili Karkov*.

Reconeixement per la trajectòria i dedicació al teatre a Mallorca en el 20è aniversari de la companyia Iguana Teatre, Consell de Mallorca, 2006.

Seleccionada en quatre ocasions per al Projecte Alcover amb *Twist & Txékhov*, *Altres veus*, *Memòria d'en Julià* i *Macbeth* (1996, 2000, 2002 i 2004).

Premi al millor espectacle teatral 2002 de la Feria de Teatro de Aragón a Osca per *Memòria d'en Julià*.

Candidata el Premio Espectáculo Revelación dels premis Max de 2002 amb *Memòria d'en Julià*, i de 1999 amb *Altres Veus*.

Premi Bartomeu Oliver 1993 de l'Obra Cultural Balear.

més informació

www.iguanateatre.com

